

Szilvási Pál SZONETT A TESTRŐL

Én nem gondoltam eddig, hogy a test,
tudod, mikor csak hálni jár a lélek
belé, és bűzös nedveket ereszt,
és túl puhák vagy éppen túl kemények

a végtagok, s negyven kiló csupán,
mi megmaradt, és úgy hever az ágyon,
mint kiskabát a becsüs asztalán,
vagy épp kövér, s hogy annyira ne vágyjon

megmozdulni, ez lesz neki a cél,
s hogy evés után rögtön még ne hányjon,

s hogy megértsék, ha hörögve beszél,
mindig azt hittem, elég, hogyha szánom,

s nem gondoltam, hogy szép. Rád néz, és máris
fénybe borul, akár egy katedrális.

kép | Farkas István: Látnoknő